

„Azt, aki egyszer ránk bízta magát, soha nem szabad cserbenhagyni. Vele kell menni, akár a pokolba, akár az égbe, a zsenialitásba, az idiótaságba, a depresszióba vagy az eufóriába, kézen fogva, mindig együtt, akárhova tart.”

- Popper Péter

Bemutakozás

Török Mátyás vagyok, 1993. 11. 14-én születtem Budapesten. Életem nagy részét Biatorbágyon töltöttem, most az egyetem közvetlen közelében lakom. Mindennapjaim legfontosabb hajtóereje a családcentráltság, a segítőkészség, a hűség és az őszinteség.

2012-ben nyertem felvételt az ELTE TTK Kémia BSc szakra, ahol másodévesként azóta is tanulmányaimat folytatom – eddig töretlen sikerrel, így várhatóan 2015-ben BSc diploma birtokába jutok.

Tapasztalatok

Mindig nagyon foglalkoztatott, hogy hogyan lehet egy jól működő csapatot-csoportot megalkotni, fenntartani, a felmerülő problémákat kezelni, kompromisszumokat kötni és ésszerű döntéseket hozni. Úgy gondolom, minden leendő természettudós vágya a különböző rendszerek működésének megértése, és ennek fontos része a rendszerek vizsgálata. Ennek egyik formája nálam az embercsoportok működésének vizsgálata – a különböző érdekek, tudás- és érettségi szintek közös nevezőre juttatása, és a lehető legproduktívabb együttműködésének megvalósítása.

Az első siker és tapasztalat a középiskolámhoz kötődik, ahol egy tanár (egyfajta tutor) közreműködésével egy amatőr színjátszó kört vezethettem. Itt tizenegyötől tizenkilenc éves diákokat koordináltam, segítve nekik a megfelelő szerepek kiválasztásában, illetve a színészi játékok fejlesztésében.

Szintén középiskolás koromban kezdődött meg a kórusban való működésem, ahol az elmúlt két év alatt az operatív feladatok vezetője lettem belőlem, húszötől harminc éves embereket irányítva. Ez a feladatkör magában foglalja a kreatív team koordinálását (spotok, szóróanyagok, névjegykártyák, honlap, facebook, fellépő ruha...), titkári teendők ellátását (a próbák kivonatának, illetve a megbeszélések jegyzőkönyvének elkészítése), illetve az új tagok beilleszkedésének segítését (hangzóanyagok eljuttatása, a levelezőlistára való felvételük).

Mint operatív vezető, tag vagyok a kórus jogi háttérét biztosító „Az éneklés örömeért Alapítvány” kuratóriumában, ahol elődeim között volt például Szekeres Adrián is.

Kuratóriumi tagként pályázatokat figyelek, továbbítom a megírására alkalmas személynek, illetve kommunikálok a fellépésszervezőkkel.

Az egyetemhez kötődik másik két meghatározó tapasztalatom.

Az egyik az, hogy 2013 szeptemberétől személyi koordinátora lettem az egyik fogyatékossgal élő hallgatótársamnak.

Az ő speciális szükségletei, az ép hallgatókétól rendkívül eltérő tanulási módszere, valamint kissé zárt természete sokat tanított számomra arról, hogy hogyan kell türelemmel viseltetni a monotonitást iránt, hogyan lehet ugyanazt a kérdést sokszor sokféleképpen megközelíteni és választ találni rájuk. Az előző félévben az összes esedékes csúszó tárgyát sikerült teljesítenie, ezt pedig személyes sikeremként életem meg.

A másik fontos tapasztalat – természetesen – a mentorrendszerbe való bekerülés volt. A képzést sikeresen teljesítve találkozhattam a gólyákkal, akiket vezetnem kellett. Nagyon sokat tanultam ebből, hiszen mindegyikük más tudással, készséggel, lelkiállattal érkezett ide közénk, és az, hogy belőlük egy egységes csapatot kovácsoljak, akik segítenek egymásnak az egyetemi évek alatt, roppant nagy feladatnak bizonyult. Igyekeztem a túléléshez szükséges információkon túl többet is adni nekik, így került sor az általam tartott korrepetálásokra, csapatépítésekre, emellett „lelkizésekre”.

Az MMGV visszajelzések alapján a gólyáim nagyon jó mentornak tartottak, nagyon sok dicséretet

kaptam, viszont emellett képesek voltak építő jellegű kritikákat is megfogalmazni, hogy min kéne még csiszolnom, változtatnom, fejlesztenem.

Ez nekem nagyon nagy örömet okozott, és megújult erővel, még több akarással jelentkeztem újra a mentorképzésbe – amit a tesztig bezárólag szintén sikeresen teljesítettem.

Tehát összegezve: a koordinálási tapasztalataim a tinédzserkortól egészen az öregkorig húzódó intervallumba esnek, a legkülönbözőbb személyiségű és szükségletű embereket beleértve.

Motivációim

Mint a tapasztalatok részről kiderülhetett, nagyon a szívemen viselem azt, hogy egy olyan csoport, melynek tagja vagyok, jól működjön.

Úgy gondolom, egy feladatra olyan ember alkalmas, aki tiszta szívből ki tud mellette állni, magáénak érzi és ennek tudatában el is képes végezni.

A mentorrendszert én a TTK egyik legfontosabb részének tekintem, hiszen ezen keresztül találkoznak először a gólyák az egyetemmel, az egyetemi közélettel, illetve a hallgatói önkormányzattal. Ezért szeretném azt, hogy minél jobban működő rendszert építsünk fel.

Ehhez terveim szerint tanácsokat fogok kérni azoktól, akik a működtetésben már részt vettek, hiszen nem az a cél, hogy az én elképzeléseimet keresztülvigyem, hanem az, hogy mindenkinek a lehető legjobb legyen. Szeretnék folyamatos kommunikációt a HÖK vezetőségével, hogy az elképzeléseinket konszenzusra juttatva minél inkább emelkedjen a rendszer fénye.

Véleményem szerint a mentorrendszer erőssége, hogy a szakok közötti együttműködést segíti elő, hiszen alapvetően a hallgatók csak eléldegélnek egymás mellett, mindenfajta kommunikáció nélkül. Itt viszont a szakterületek kicsit megismerhetik egymást – például a jellemző gondolkodásmódot, amit a saját életükben hasznosítva tovább fejlődhetnek. Ezt a fajta integritást mindenképpen szeretném megtartani és minél inkább fejleszteni.

Végső célom, hogy a következő mentorkoncepció megalkotásának idejére egy viszonylag kiforrott kép legyen mindenkiben arról, hogy milyen irány az, amely mentén tovább kell haladnunk azért, hogy minél sikeresebb legyen a mentorrendszer.

Terveim

Az ideai mentorrendszerben bekövetkezett hirtelen törést szeretném áthidalni, és sikerrel végigvinni a képzést, valamint az őszi félév munkásságát.

Ez a következőket foglalja magában:

Szakos elbeszélgetések:

A jövő hét során esedékes elbeszélgetéseknél mindenképpen fontosnak tartom, hogy minél többen részt vegyek, hiszen így még jobban meg tudom ismerni az ideai mentorjelöltek személyiségét, illetve a mentorságról alkotott elképzeléseiket.

Az elbeszélgetések irányítását a szakterületi koordinátorokra bízom, de adott esetben véleményt nyilvánítanék én is.

Mentorhétvége:

A tavalyi év kissé kaotikus szervezéséből okulva, minden lehetséges tippet és tanácsot összeszedve egy olyan programot szeretnék létrehozni, ami teljesíthető pontokból áll és kiküszöbölt benne az időbeli csúszás.

Szeretném, ha nagyon gyorsan sikerülne egy olyan csapatot toborozni, akik a felmerülő feladatok felelősei lehetnek (gondolok itt a hangtechnika működtetésére, főzésre stb.). Ebben a szakos segítőkön kívül személyes indíttatásból az ott lévő tisztségviselők segítségét is szívesen fogadom, de természetesen úgy, hogy ez ne menjen az ottlétük kárára, hiszen alapvetően ők a szakmai feladatok elvégzése miatt vannak ott.

A hangsúlyt itt alapvetően a szakterületen belüli csapatépítésre fektetném, hiszen a legfontosabb az, hogy ők együtt tudjanak működni hatékony csapatként. Emellett persze szükségesnek tartom egy-két olyan programpont létrehozását is, amikor a szakterületek közötti ismerkedés is létrejöhet, akár már a lefelé utazáskor is (keresd a párod, elrejtett jelszavas játék).

A szakmai programok létrehozásában és levezénylésében hasonló segítséget szeretnék kérni a tisztségviselőktől, mint ahogy azt az előadásokon már megtették, azaz interaktív feladatokkal átismételni és elmélyíteni a megszerzett tudást.

Szakos előadások:

Nagyon fontos, hogy a mentorok tisztában legyenek a szakterületük működésével, például a hatályban lévő tantervekkel, egymásra épülésekkel stb. Emellett a szakterületet érintő problémák, kérdéskörök megvitatása is lényeges, ezért van mindenképpen szükség ezekre az előadásokra.

Itt felmerülhet a tanáros mentorok jelenléte. Úgy gondolom, mindenképpen értesíteni kell őket a TTK-s szakuk (vagy pl. fizika-matek esetén mindkettő) előadásának időpontjáról, hogy lehetőségük legyen részt venni.

De ezen felül, mivel őket speciális problémák és megoldások érintik, amik a BSc képzésben nem jelennek meg, szükségesnek tartom Visnovitz Márton tanárképzési referens segítségével egy külön, nekik szóló előadás megtartását is.

Mentortábor:

A szervezés körülményessé válik amiatt, hogy a tábor nyáron kerül megrendezésre, ezért szeretném minél hamarabb, a lelkes segítők bevonásával elkezdni azt. Szeretném felmérni a mentorok igényét a táborról, és azt a HÖK vezetőségével egyeztetve, a lehetőségekhez mérten minél inkább megvalósítani.

Mivel ez a képzés lezárása, úgy gondolom, minél inkább hasznosan kell eltölteni a táborban töltött időt. Ez azt jelenti, hogy még egyszer át kell ismételni a tanultakat, itt már a lehető leggyakorlatiasabb feladatokkal tesztelni a mentorok helytálló képességét. A táborban inkább hangsúlyt fektetnék a szakterületek közötti csapatépítésre, olyan formában is, hogy a csapatversenyek vegyes csapatokkal történjenek. Nagyon fontos, hogy a mentorok tudjanak egymásra számítani, tényleges csapatidentitás épüljön ki, hiszen a mentor találkozhat olyan kérdéssel, amire nem tud válaszolni – ilyenkor az a cél, hogy minimum három olyan ember neve felmerüljön, aki viszont tud segíteni.

Pótlás, és utólagos korrigálás

Bár a mentorkoncepcióban szerepel, hogy a mentorokra egyenletes terhelést kell rakni, annyi gólyával, amennyire egy mentor ténylegesen oda tud figyelni, ez nem feltétlenül valósul meg. Ezért tartanám szükségesnek, hogy azokat az embereket, akikből végül nem lett mentor, a „tűz közelében tartsuk”, hogy felmerülő problémák esetén segítséget tudjanak nyújtani a mentoroknak. Mivel a mentorrendszer egyik közvetett célja az utánpótlás képzése is, emiatt is fontos, hogy minél többen úgy érezzék, szükséges, hogy aktív részesei maradjanak a HÖK-nek. Az, hogy a kiesett mentorjelöltek közel maradjanak a rendszerhez, azért is fontos lehet, mert az elmúlt évek tapasztalata alapján kiderülhet, hogy egy mentorrá vált személy mégsem alkalmas arra, hogy a gólyákat vezesse (minősíthetetlen viselkedés, betegség, stb.). Ilyenkor gyors pótlást kell megoldanunk, amit a legkönnyebben ezekből az emberekből választva tehetünk meg.

Gólyatáborok:

A mentorok számára az éles munka kezdete. Elvárható, hogy maximális teljesítményt nyújtsanak, ennek ellenőrzését rábíznám a szakterületi mentorfelelősökre, akikkel folyamatos kommunikációban szeretnék lenni.

Szakterületi- és azok közötti további csapatépítés:

Mentorságom alatt hiányoltam azt, hogy a tábor után nem igazán találkoztam a többi mentorral, maximum táncpróbákon, vagy elvétve egy-egy bulin. Meglátásom szerint ezen változtatni kell, és leszervezni olyan alkalmakat, amikor csak az adott szakterületek mentorai gyűlnek össze, illetve olyanokat, amikor mindenki együtt van – akár csak a buli kedvéért is, hogy ne szakadjon meg a csapatidentitás.

Megbeszélések:

Alapvető fontosságúnak tartom a folyamatos kommunikációt, akár e-mailben/facebookon, akár személyesen a mentorrendszerben részt vevőkkel. Az összegyűjtött információk, eredmények vagy éppen problémák viszont megvitatásra szorulnak, ezért kétheti rendszerességgel szeretnék olyan alkalmakat megtartani, amikor a szakterületek minél több mentora eljön, hogy a rendszer működéséről beszéljünk, így javítva az esetleges hibákat – hiszen több szem többet lát.

Emellett a HÖK vezetőségével szeretném tartani az oda-vissza kommunikációt, a visszacsatolásokat szükségesnek tartom, valamint a Küldöttgyűléseken való részvételt is, hogy a szakterületek véleményét megismerve is fejlődhessen a mentorrendszer.

Gólyaszoba:

A Gólyabálon hagyomány szerint a kémiás mentorok által szervezett szoba, ahol a gólyáknak süteménnyel és üdítővel kedveskedhetünk. A többi szakterület mentorainak segítségére is igényt tartanánk, hiszen a rengeteg sütemény elkészítése nem egy egyszerű dolog. A szobára való előkészületek valójában a további csapatépítés egyik színtere is lehet, ezért szorgalmazom, hogy minél több mentor vegyen majd benne részt.

MMGV:

A kérdőív minél teljesebb, de mégis könnyen kitölthető kell, hogy legyen, hogy informatív értékelést kaphassunk az egyes mentorokról. Ez nekik is jó tükör, illetve a rendszer működtetőinek is fontos látni, hogy mennyire jól sikerült a mentorok kiválasztása.

Új mentorkoncepció:

Felmérést szeretnék majd végezni a gólyaévfolyamban arról, hogy általánosságban milyen érzésük van a mentorrendszerrel kapcsolatban, milyen építő jellegű kritikákat vagy éppen erősségeket tudnak megfogalmazni, és ezeket figyelembe véve kidolgozni az új mentorkoncepciót.

A tervek végrehajtásában, kidolgozásában természetesen folyamatos segítséget szeretnék a szakterületi koordinátoroktól illetve mentorfelelősöktől; emellett véleményezést és kontrollt a HÖK vezetőségétől.

A Bárczi senioraival közös programokon pedig a seniorkoordinátorral szeretnék maximálisan együttműködni.

Köszönöm, hogy elolvastátok a pályázatomat!

A felmerült kérdések, illetve további információk ügyében nyugodtan keressetek meg akár személyesen, akár az alábbi elérhetőségek egyikén:

telefon: 0630/270-31-44

e-mail: matyas.torok314@gmail.com

facebook: <https://www.facebook.com/csikosmatyko>

Török Máttyás